

Aperitief: Laatste wens – Paul van Vliet

<https://www.youtube.com/watch?v=sPWW44BXOJc>

Ik ben niet bang om dood te gaan;
ik ben alleen maar bang voor de manier waarop.
Ja goed, het is nog niet zover, hoor, en als je 't niet wilt,
daarover praten, dat ik liever stop,
dan hou ik er meteen weer over op.

Maar toch, je weet het nooit.
Ja, het is natuurlijk onzin, maar je denkt wel eens van
'als' en 'hoe' en 'wat'. En het is ook daarom dat...
Nee, alles werkt nog goed en functioneert
nog zoals het moet. Maar toch...

Ja kijk, ik ben zo bang dat, als het zover is,
dat er dan mensen gaan beslissen over mij:
mijn lichaam en mijn leven en mijn dood.
Omdat ze vinden dat ikzelf dat niet meer kan.
En... dat zij dat dan...

Dus daarom zeg ik het je toch maar liever nu,
voor het geval dat ik... Wou ik je vragen of jij dan,
als het kan, ervoor wilt zorgen dat ik niet in zo'n ziekenhuis,
maar bij ons thuis en in mijn eigen bed,
op de manier zoals ik wil...

Het laatste restje zelfrespect dat je
een mens moet laten, is toch dat hij zelf
mag zeggen hoe hij wil dat hij vertrekt?
Jij kent mijn lichaam beter
dan zo'n dokter of een zuster met een thermometer...

En hoe het met mij gaat,
hoef jij niet af te lezen van zo'n apparaat.
Jij hoeft mijn hartslag niet te meten;
jij zal na al die jaren beter weten
hoe het daarmee staat...

Jij hebt het kloppen van mijn bloed
in jou gevoeld. Ja toch...
Jij kent mijn adem en mijn angsten en mijn zweet.
Jij kent toch ieder plekje van mijn huid en als iemand weet
wat ik daaronder voel, ben jij dat toch...

Dus... als het zover is, laat mij dan thuis...
Dat jij niet op bezoek komt, maar er bent...
Gewoon zoals altijd...
Mijn eigen huis, mijn eigen bed...
Vertrouwd, bekend...

Deze week overleed de
nederlandse cabaretier en
zanger Paul van Vliet.
Hij laat ons een schat aan
fijne liedjes na ... zo ook,
dit 'Laatste Wens'.
Voor het ontstaan en
achtergrondinfo verwijs ik
naar het bijgevoegde
commentaar. In onze
viering zullen we het
hebben over de Goede
Herder die zorg draagt
voor zijn kudde. Is heel
dit liedje niet een
smeekbede 'draag zorg
voor mij' ?

Ja, ik zit maar wat te zeuren en...
het is nog niet zover... Maar goed...
Dan weet je 't alvast... Voor straks...
Mijn laatste wens: mijn eigen huis,
mijn eigen bed... En jouw intensive care...

'**Laatste wens**' is afkomstig uit zijn theatershow Over leven, uit 1986, dus lang voordat hij ziek werd. Het is een van de sterkste voorbeelden van Van Vliets behoefte zich steeds persoonlijker uit te drukken. Hij vond daarvoor in dit lied een prachtige vorm, waarbij hij aannemelijk maakt dat hij rechtstreeks spreekt tot zijn geliefde. Dit bewerkstelligt hij door grote delen van het lied te zing-zeggen. En nog meer door geen schrijftaal, maar spreektaal te hanteren.

Zo formuleert hij bewust onaffe zinnen, haperingen en ongrammaticale zinnen, alsof alles hem ter plekke invalt, bijvoorbeeld op een moment van de dag waarop hij zijn moed bijeen verzameld heeft en aarzelend aan zijn geliefde zijn somberste gedachten openbaart. En hij maakt dan wel gebruik van rijm, maar schijnbaar terloops en niet nadrukkelijk, dus zonder dwingende schema's en klanken. Zo schuwt hij in zijn binnenrijmen en verspringende eindrijmen het halfrijm en rijkrijm niet. Ook dit versterkt het idee dat we naar een gesproken bekentenis luisteren in plaats van naar gezongen poëzie.

Poëtisch is Van Vliet in dit lied overigens wel, zeker in deze strofe: Jij hebt het kloppen van mijn bloed in jou gevoeld. [...] Jij kent mijn adem en mijn angsten en mijn zweet. [...] En als iemand weet... In die strofe verschuift de bekentenis van de man zich van de inhoud van zijn Laatste wens naar wat daarvoor de basis is: de intimiteit van twee mensen, lichamelijk en geestelijk. Wie het lied aanhoort, herkent mogelijk eigen twijfel en angst en het openbaren daarvan in kwetsbare gesprekken met de liefste,

Het is Paul van Vliets keuze zijn publiek te laten voelen dat dit zijn persoonlijke gesprek met haar is. Maar... Je hoeft je niet te schamen voor het feit dat je dat gesprek afluisterde. Immers, je blijft buitenstaander en wordt geen deelgenoot.
(<https://www.frankverhallen.nl/frank-verhallen/gedicht-gedacht.html/2146/paul-van-vliet-laatste-wens>)

Openingslied: ZJ 713 God is de Herder

https://www.youtube.com/watch?v=p_3V1Qivw_s

God is de Herder die waakt over mij, die mij geleidt naar de groenende weiden;
God is mijn Herder, mij altijd nabij, om mij naar vredige waat'ren te leiden.

Liefelijk lokt mij zijn wenkende stem: God is mijn Herder, 'k ben veilig bij Hem.

Moet ik langs dreigend en donker ravijn, nooit zal ik listige vijanden vrezen.
God zal mijn Hoeder, mijn veiligheid zijn, God zal een steun en een trooster mij wezen.

Liefelijk lokt mij zijn wenkende stem: God is mijn Herder, 'k ben veilig bij Hem.

God is mijn gastheer, zijn Huis is mijn woon, Hij laat voor 't oog van zijn vijand mij eten,
heeft mij zijn lavende beker geboon: 'k ben als een vriend aan zijn tafel gezeten.

Liefelijk lokt mij zijn wenkende stem: God is mijn Herder, 'k ben veilig bij Hem.

'k Weet mij gelukkig in leven en dood, steeds hoop ik goedheid van God 't ondervinden,
en zoek ik rust in zijn veilige Schoot; 'k Zal bij mijn Herder steeds zaligheid vinden.

Liefelijk lokt mij zijn wenkende stem: God is mijn Herder, 'k ben veilig bij Hem.

Welkom:

Wie ergens naar binnen wil
om te zien hoe het daar aan toe gaat,
moet allereerst de toegangsdeur vinden.
Op zoek naar geluk en diepe vreugde in dit leven
moet je weten in welke richting je moet zoeken.
"Ik ben de deur", zegt Jezus vandaag in het evangelie.

Jezus, de toegangsdeur naar een gelukkig en vreugdevol leven.
Wie het aandurft zijn leven in te richten
zoals Hij het ons heeft voorgeleefd,
zal ook delen in zijn vreugde.
Laten wij door die deur vrij in en uit gaan,
bewust van onze kleinheid,
hunkerend naar zijn bevestigende liefde.

Gebed om ontferming

Heer, U houdt van ons als een Goede Herder.
Open ons hart
opdat ook wij zouden zorg dragen voor elkaar.
Heer, ontferm U over ons.

Jezus,
groot of klein, arm of rijk,
U had aandacht voor élke mens,
zoals een herder die ál zijn schapen kent bij hun naam.
Open ons hart opdat ook wij
zouden luisteren naar de mensen en met hen zouden meeleven.
Christus, ontferm U over ons.

Heer, U roept en zendt mensen om in de Kerk
verantwoordelijkheid te dragen voor de gemeenschap.
Open ons hart opdat wij onze herders zouden waarderen
en hun ons vertrouwen zouden geven.
Heer, ontferm U over ons.

God, maak ons naar uw voorbeeld tot goede herders voor elkaar. Amen.

Eer aan God

Laten wij de Heer loven en prijzen
en dankbaar zijn voor zijn schepping
waarin Hij ons geschapen heeft naar zijn beeld en gelijkenis.
Danken wij Hem
voor het licht van zon, maan en sterren,
voor de pracht van bloemen en planten,
voor het wisselen van de seizoenen
en voor alle leven hier op aarde.

Heer, hiervoor willen wij U danken, loven en prijzen.

Laten wij de Heer loven en prijzen
omdat Hij zijn Zoon heeft gezonden,
die ons de werkelijke waarden van het leven

heeft kenbaar gemaakt
en ons de weg heeft getoond naar het eeuwig leven.

Heer, hiervoor willen wij U danken, loven en prijzen.

Laten wij de Heer loven en prijzen
in alle mensen die zich met hart en ziel inzetten
voor het geluk en het welzijn van medemensen,
voor de verdere uitbouw van zijn schepping,
voor het blijven uitdragen van zijn Boodschap,
voor een wereld van vrede, zonder haat of tweedracht.

Heer, hiervoor willen wij U danken, loven en prijzen.

Laten wij de Heer loven en prijzen:
voor het geluk dat we mogen vinden in zoveel kleine dingen:
de glimlach van een kind,
een onverwacht teken van liefde,
een luisterend oor,
voor een gebaar van troost,
een woord van dank,
en het warme gevoel bij intens geluk.

Heer, hiervoor willen wij U danken, loven en prijzen.

Openingsgebed

God, U die Jezus vervuld hebt
met herderlijke zorg voor al uw mensen,
breng zijn Woord in ons tot leven,
opdat wij zouden horen en verstaan wat Hij ons wil zeggen.
Scheep ruimte in ons,
opdat wij Hem zouden volgen tot in uw huis
waar ruimte is voor velen. Amen.

Eerste lezing: Uit de Handelingen van de apostelen (Hand. 2, 14a. 36-41)

14 Op de dag van Pinksteren trad Petrus met de elf naar voren,
verhief zijn stem en sprak hen als volgt toe:

36 'Heel het huis Israël moet zeker weten
dat God Hem tot Heer en Messias heeft aangesteld,
deze Jezus, die u hebt gekruisigd.'

37 Toen zij dit hoorden kromp hun hart ineen
en ze zeiden tegen Petrus en de andere apostelen:
'Wat moeten wij doen, broeders?'

38 Petrus zei tegen hen: 'Bekeer u!
Ieder van u moet zich laten dopen in de naam van Jezus Christus
tot vergeving van uw zonden.

Dan zult u de gave van de heilige Geest ontvangen.

39 De belofte geldt immers voor u en uw kinderen,
en voor allen ver weg, die de Heer onze God erbij zal roepen.'

40 Met nog vele andere woorden getuigde hij,
en hij spoorde hen aan met de woorden:
'Laat u redden uit dit ontaarde geslacht!'

41 Zij die zijn woord aannamen, lieten zich dopen;
en op die dag sloten zich ongeveer drieduizend mensen aan.

Antwoordpsalm: Ps. 23 (22) 1-3a, 3b-4, 5, 6

refrein: De Heer is mijn herder, niets kom ik tekort. Alleluia

De Heer is mijn herder, niets kom ik tekort;
Hij laat mij weiden op groene velden.

Hij brengt mij aan water, waar ik kan rusten,
Hij geeft mij weer frisse moed.

Mijn schreden leidt Hij langs rechte paden
omwille van Zijn Naam.

Al voert mijn weg door donkere kloven,
ik vrees geen onheil waar Gij mij leidt.

Uw stok en uw herdersstaf
geven mij moed en vertrouwen.

Gij nodigt mij aan uw tafel
tot ergernis van mijn bestrijders.

Met olie zalft Gij mijn hoofd,
mijn beker is overvol.

Voorspoed en zegen verlaten mij nooit,
elke dag van mijn leven.

Het huis van de Heer zal mijn woning zijn
voor alle komende tijden.

Tweede lezing: Uit de eerste Petrusbrief (1 Petr. 1, 20b-25)

Uit de eerste brief van de heilige apostel Petrus

Dierbaren,

20b Geduldig verdragen dat u te lijden hebt vanwege uw goede daden,
dát is het wat God behaagt

21 En het is ook uw roeping,
want Christus heeft voor u geleden
en u een voorbeeld nagelaten;
u moet in zijn voetstappen treden.

22 Hij heeft geen zonde gedaan
en in zijn mond is geen bedrog gevonden.

23 Als Hij uitgescholden werd, schold Hij niet terug.
Als men Hem leed aandeed, uitte Hij geen dreigementen.
Hij liet zijn zaak over aan Hem die rechtvaardig oordeelt.

24 In zijn eigen lichaam heeft Hij onze zonden
op het kruishout gedragen,
opdat wij afsterven aan de zonden en gaan leven voor gerechtigheid.
Door zijn striemen bent u genezen.

25 Want u was verdwaald als schapen,
maar nu bent u bekeerd tot de herder en behoeder van uw zielen.

Tussenzang: ZJ 509 Mens voor de mensen zijn

https://www.youtube.com/watch?v=6z2H-V_MZV8

Refr: Mens voor de mensen zijn, Herder als God,
trooster voor groot en klein, zo lief als God.

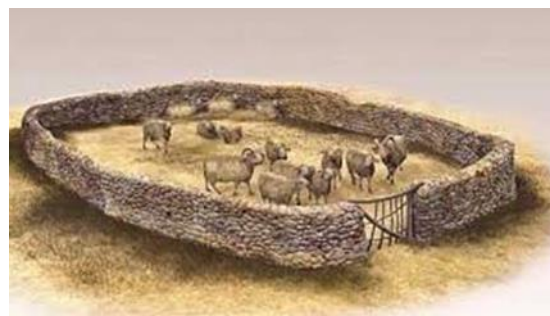
1. God roept zijn mensen, Hij roept ze bij naam,
opdat zij toegewijd zijn wegen gaan.
2. Genade zaait Hij als zaad in hun hart,
zijn Geest vernieuwt de tijd en heelt de smart.
3. Klein met de kleinen zijn, vriend onverwacht,
niet op zichzelf maar op and'ren bedacht.
4. Zieken omarmen, hun tranen verstaan,
met hen de kruisweg ten einde toe gaan.

Evangelie: (Joh. 10, 1-10)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Johannes.

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen:

- 1 Waarachtig, Ik verzeker u:
wie niet door de deur de hof van de schapen
binnenkomt,
maar naar binnen klimt op een andere plaats,
kan alleen maar een dief zijn en een bandiet.
- 2 Wie wel door de deur binnenkomt,
is de herder van de schapen.
- 3 Voor hem doet de deurwachter open
en de schapen horen zijn stem.
Zijn schapen roept hij ieder bij zijn naam,
en hij brengt ze naar buiten.
- 4 En als hij zijn schapen allemaal naar buiten heeft gebracht,
trekt hij voor hen uit,
en de schapen volgen hem omdat ze zijn stem kennen.
- 5 Een vreemde echter zullen ze nooit volgen; integendeel,
ze gaan voor hem op de vlucht,
omdat ze de stem van vreemden niet kennen.'
- 6 In deze versluisende taal sprak Jezus hen toe,
maar ze begrepen niet wat Hij hun te zeggen had.
- 7 Jezus ging dus verder:
'Waarachtig, Ik verzeker u:
Ik ben de deur voor de schapen.
- 8 Al degenen die vóór Mij zijn gekomen, zijn dieven en bandieten,
naar hen hebben de schapen niet geluisterd.
- 9 Ik ben de deur; wie door Mij binnenkomt zal gered worden:
die kan vrij in en uit gaan en zal weidegrond vinden.
- 10 Een dief komt alleen maar om te roven en te slachten,
en om verloren te laten gaan;
Ik ben gekomen opdat ze leven mogen bezitten, en wel in overvloed.

Overweging(en)

Bij de voorbereiding van dit woordje trof mij in dit evangelie de verwijzingen naar de stem verwijzingen die verschillende keren in de teksten voorkomen:

De schapen luisteren naar zijn stem.

Zij volgen Hem omdat zij zijn stem kennen

en

Van een vreemde zullen zij wegvlugten omdat zij zijn stem niet kennen.

Iemands stem horen, het kan verschillende gevoelens oproepen:

Wanneer je met iemand in conflict ligt of wanneer er spanning zit in een relatie, een spanning die nog niet werd uitgesproken, dan kan alleen het horen al van iemands stem je doen in elkaar krimpen. De onzekerheid of de angst kan toeslaan: hoe zal hij straks binnenkomen, hoe zal het gesprek met haar gaan of niet gaan; je kan ook kwaad worden als je iemands stem hoort en je alvast wapenen tegen het moment dat hij of zij je aanspreekt. Of misschien is het horen van een stem al voldoende om op de vlucht te slaan en te zorgen dat je elkaar niet moet tegenkomen.

Als je echter uitkijkt naar iemand die je graag ziet, en plots – of eindelijk - hoor je zijn of haar stem weerklinken, dan word je al blij. Nog even en je bent bij elkaar en dat doet deugd.

En als je elkaar heel goed kent, dan merk je al aan het timbre van de stem hoe het met die ander gesteld is. Denk maar aan een telefoongesprek. Soms hoor je al aan de begroeting van iemand hoe het met hem of haar gaat. Veel meer dan aan wát gezegd wordt, kan je immers de stemming van iemand aanvoelen aan de klankkleur: vrolijk, somber, blij of bedrukt. Maar dan moet je wel heel vertrouwd zijn met elkaar.

Een stem van iemand die je graag ziet geeft vertrouwen: de ander is in de buurt, al dan niet letterlijk en je weet dat je er niet alleen voor staat.

Daarom is het beeld van Jezus als herder en het belang van zijn stem in dit evangelie zo mooi omdat het alles weergeeft over hoe wij ons mogen voelen tegenover Hem die de herder van ons leven wil zijn.

Ik haal nog een paar citaten aan: *Hij roept zijn schapen bij hun naam.*

We zijn door Hem persoonlijk gekend. Niet als het zoveelste nummertje in de rij, maar als de unieke mens die we zijn. Hij kent ons en doorgrondt ons, Hij weet waarmee wij bezig zijn, klinkt het in psalm 139. Dat te weten geeft ons een gevoel van veiligheid en geborgenheid. Er is Iemand aan wie we niet moeten uitleggen waarom we doen wat we doen, reageren zoals we reageren, waarom we ons voelen zoals we ons voelen; iets dat altijd moeilijk te verwoorden is. Bij God is dat dus niet nodig; Hij kent ons beter dan wij onszelf kennen.

Hij leidt ze naar buiten.

Dat is roeping en geroepen worden: wegtrekken uit de schaapskooi, de wijde wereld in, onder zijn leiding, in die vorm van levenskeuze waartoe Hij je roept om je op die bestemming te brengen die je gelukkig maakt. Of zoals in de laatste zin van het evangelie verwoord wordt: om leven te vinden in overvloed. En je weet dat je op de juiste plaats zit, als je daar in staat bent om anderen gelukkig te maken.

Hij trekt voor hen uit en zij volgen Hem omdat zij zijn stem kennen.

Op pad gaan omdat je weet dat je Hem kan vertrouwen. En Hij blijft voor je uitgaan, Hij wil je voorgaan in het leven. En dan doet het goed om naast deze evangeliepassage ook andere Bijbelteksten te plaatsen zoals dit citaat uit Jesaja:

“Als een herder leidt Hij zijn kudde,
neemt de schapen op zijn arm.”

Hij gaat ons dus niet alleen voor, maar gaat ook met ons en waar het nodig is, draagt Hij ons.

In elke levenskeuze of op elke plaats waar wij terechtgekomen zijn heeft Hij maar één droom: dat we gelukkig mogen zijn. En daarvoor wil Hij als herder van ons leven mee voor zorgen. Amen.

zr. Mieke Kerckhof

uit de homilie van Bisschop Jacques Gaillot – weekend 27-28 april 1996
bij Handelingen 2, 14a.36-41 en Johannes 10,1-10 (met dank aan E.H. Geert Dedecker)

Bisschoppen onder elkaar zijn wel eens geneigd – hier in West-Europa toch – elkaar te vragen: “Hoeveel priesters heb jij nog in je bisdom?” Dat is voor mij geen belangrijke vraag. Veel belangrijker is de vraag: “Hoeveel christelijke gemeenschappen heb je al?” Dààrvan hangt de toekomst af: of er genoeg gemeenschappen zijn van christenen. Groepen waar men samen probeert te ontdekken en te doen wat christen-zijn vandaag vraagt.

Er zijn zulke groepen, ze ontstaan. Een pastorale werkgroep in een ziekenhuis. Of op school. Hier of daar ook een parochieraad, of een team. Een gezinsgroep, een christelijke basisgroep... Ze onderscheiden zich van ‘gewone’ werkgroepen hierdoor: ze zijn er niet alleen om iets te organiseren voor anderen, om te ‘organiseren’ wat de ‘kerk’ altijd georganiseerd heeft, maar ze zoeken samen, hier en nu, wat het voor elk van de aanwezigen, en voor de groep als geheel betekent: christen-zijn, zich plaatsen op het spoor van Jezus van Nazareth. Ze zoeken wat ze daarvan kunnen proberen voor te leven, en hoe ze dit kunnen verwoorden in vieringen en gebed.

- Ze geloven metterdaad wat er in de eerste lezing staat: “die belofte (nl.: dat ze de Heilige Geest zullen ontvangen) geldt u, uw kinderen, en alle mensen, waar dan ook, zovelen de Heer onze God zal roepen.” Daarom hechten zij zoveel belang aan het samen zoeken. Ze zijn in de volle, in de feitelijke zin van het woord ‘voorgangers’; mensen die hun taak, hun roeping verstaan.

- Ze weten maar al te goed dat hun diepste opdracht is, altijd en overal: het léven van mensen bevorderen – “opdat ze leven zouden hebben, en wel in overvloed” (slot van het evangelie van vandaag). Ze zetten zich daadwerkelijk in voor méér vrede, voor sociale gerechtigheid en voor de zorg voor onze planeet ‘aarde’.

- Ze weten dat ze niet langer ‘aan de wereld’ zo maar te dicteren hebben wat goed is, en wat kwaad. Ze weten dat ze samen met alle mensen van goede wil mogen zoeken naar wat ‘het meest menselijke is’ – ook als het gaat over geboorteregeling, abortus of euthanasie, over homo-relaties of over echtscheiding... ze zijn niet langer geobsedeerd door alles wat met seksualiteit te maken heeft, en weten ook hun man- of vrouw-zijn te waarderen als een geschenk van de Schepper.

- Ze voelen zich – in het spoor van de goede herder – niet geroepen om geboden en verboden uit te vaardigen, om te oordelen en te veroordelen, maar om op zoek te gaan en blijde boodschap te worden voor allen die aan de rand van het leven zijn geraakt.

We danken vandaag, in deze viering, omdat er ook in deze tijd zulke mensen zijn, zoals dat altijd al is geweest. En we bidden dat er altijd opnieuw zulke mensen mogen ontstaan in ons midden. Maar we bidden en ijveren ook om herders, bisschoppen en een paus die uiteindelijk déze willen erkennen en bevestigen. Die zulke mensen tot priester willen wijden, of ze nu man of vrouw zijn, gehuwd of ongehuwd. Als het maar mensen zijn die de hun toevertrouwde mensen “bij naam kennen”. Als het maar ‘voorgangers’ zijn waarvan de parochianen (de leden van de groep) weten dat ze dié stem mogen volgen, dat ze niet zullen geslacht of opgeofferd worden aan ‘hogere principes’, zoals daar zijn: ‘de gehoorzaamheid’, de ‘volgzaamheid’, de ‘nederigheid’ of de ‘onfeilbaarheid’. Als het maar begeleiders zijn die helpen zoeken om “weide te vinden”. Leven, in overvloed! Eén is er die we daarbij gerust in het midden mogen zetten, als een blijvend referentiepunt: dé Herder, onze heer Jezus. Gekomen om te zoeken en te redden wat verloren was. Tastbaar en zichtbaar geworden Liefde, waarlijk ‘God aan het licht gebracht’...

Als je de deuren van je hart openzet,
riskeer je veel.
Je riskeert dat men binnenkijkt
en de stofnesten ziet van kleinsmenselijkheid,
de gevoeligheden die trillen
op de snaren van je gemoed,
de melancholie die zweeft rond de droesem van het leven...
Je riskeert dat vele mensen
met vuile voeten binnentreden,
zich nestelen in je zachte zetels van begrip en meevoelen,
in tijd een lange teug genegenheid genieten en peuzelen aan je hart...
Je riskeert voor de buitenwereld
een clown te zijn, een schouwspel,
een veroordeelde, een stuk sensatienieuws,
een open huis, een mens van vlees en bloed,
een Jezus die van God en de mensen houdt
en aan die liefde stuk voor stuk
zijn leven geeft...
"Maar terwijl zijn lichaam stierf, werd zijn geest tot leven gebracht"
schrijft Petrus aan allen die met hart en ziel geloven
in die Jezus.
Als je de deuren van je hart openzet
riskeer je mens te worden
naar Gods beeld en gelijkenis.

Jezus gebruikt graag voor Zichzelf
beelden uit het herdersbestaan.
Hij is de Deur naar de schaapsstal,
een betrouwbare Toegang voor het leven.
Door Hem klinkt ook de vertrouwde stem
van de Herder die zijn schapen vooruitgaat.

Al die beelden spreken van bevrijd leven,
van ruimte en van een weldadige toekomst.
In Hem is er niets van bedreiging.
Er is geen plaats voor angst of dood.

Luisteren naar zijn vertrouwde stem
doet mensen nieuwe wegen gaan.
Hij roept op om zelf bevrijdend te leven,
om ruimte te scheppen voor iedereen.
Hij is een levende uitdaging
om stem te geven aan stomgeslagen monden.

Door onze Woorden mag Hij spreken
van bevrijding en leven voor iedereen.
Door onze daden mag zijn diepste intentie
aan het licht komen in onze wereld:
vrede, recht, liefde en geluk, overal.

Zijn manier van leven is de toegang
tot een nieuwe hemel en aarde.
Zo wil Hij voor ieder van ons
een open Deur zijn, een vertrouwde Stem.

Maar zijn oproep gaat nog verder.

Ook wij mogen deuren openen
om mensen geborgenheid en leven te geven.
En onze stem mag woorden spreken
van bevrijding, van ruimte en toekomst.
We zijn geroepen, ieder van ons,
om zorg te dragen voor leven,
voor leven in overvloed. (Wim Holterman ofsf)

Woorden van geloof

Ik geloof in God
Schepper van al wat leeft,
een God van liefde,

die ons, mensen, heeft gemaakt naar zijn eigen beeld
om op Hem te gelijken,
om ons stap voor stap naar de voltooiing te brengen.

Ik geloof in Jezus van Nazareth,
die onder ons leefde als het gezicht van de onzichtbare God,
die de weg ging van de liefde voor elke mens.
het conflict, de strijd en de dood.
Ik geloof dat God Jezus deed opstaan uit de dood
en dat Hij leeft tot op vandaag.

Ik geloof in de gemeenschap van mensen
die samenkomt in Jezus' naam
om het brood te breken en te delen,
om te leven van zijn Woord,
om te dienen zoals Hij.

Ik geloof in de Heilige Geest
die ons één maakt in verscheidenheid,
die ons in herinnering brengt wat we nooit mogen vergeten:
dat de God van leven en liefde
hier en nu aanwezig is
en ons roept tot een leven,
waaraan geen einde komt. Amen.

Voorbeden

Dat God in zijn Kerk herders zendt
naar het voorbeeld van de Goede Herder Jezus,
die in onbaatzuchtigheid slechts bekommerd zijn
om wat zoekenden werkelijk tot heil strekt.
Laten wij bidden...

Dat onder ons het inzicht mag groeien
dat niet alleen officiële ambtsdragers
tot herderlijk werk zijn aangesteld,
maar dat wij allen ertoe geroepen zijn
meanders hoeder te zijn.
Laten wij bidden...

Dat zij die rondlopen als een verloren schaap,
niet verdwalen tot hopeloosheid,
maar gevonden worden door liefdevolle herders,
die perspectief op nieuw leven bieden. Laten wij bidden...

Dat herders hun leiding niet opdringen,
maar zich veeleer gedragen als begeleiders,
zodat mensen zich uitgenodigd voelen
en uiteindelijk hun vertrouwen schenken.
Laten wij bidden...

Lied: Eerste stem

(tekst van Jannet Delver naar Hildegard von Bingen (*o pastor animarum*) en op muziek van Tom Löwenthal; <https://www.youtube.com/watch?v=iXJJB8FeqxI>)

Eerste stem, Herder der Ziel,
Gij enige, Ik zal er zijn,
ach, hoe is uw naam, Gij die ons schiep?

Hoor ons dan nu en roep ons weg
uit chaos, ellende en matheid,
raak onze veerkracht aan,
raak onze veerkracht aan.

(beeld: Toni Zenz)

Gebed over de gaven

God, U roept ons telkens weer op
om gestalte te geven aan uw Blijde Boodschap.
Met brood en wijn bent U aan tafel gegaan met uw vrienden,
hebt het brood en de wijn gezegend en nagelaten als symbool
van uw blijvende aanwezigheid en liefde.
Zegen daarom ook dit brood en deze wijn,
zodat wij U erin kunnen herkennen. Amen.

Groot Dankgebed

God, hoe wonderlijk zijn de wegen die Gij met ons gaat.
U roept ons bij onze naam om medemens te zijn,
om schouder aan schouder de weg van het leven te gaan,
om te groeien naar uw beeld en gelijkenis.

Wij danken U voor allen
die ons woorden van hoop en vrede toespreken,
die ons nabij blijven in uren van angst en onzekerheid,
in uren van pijn en eenzaamheid,
die met ons meegaan
en ons doen groeien tot nieuwe levenskracht.

Wij danken U
voor al het goede en het geluk dat wij mogen ervaren,
voor wat ons mild en hoopvol stemt,
voor wat ons nieuwe perspectieven aanreikt,
voor wat onze diepste levenskrachten aanspreekt.
Daarom richten wij ons tot U met de woorden: Heilig, heilig, ...

U die telkens weer de mens bezielt,
U die telkens weer geroepen wordt bij wieg en graf,
bij rouwen en bij ` houden van ` ,

Naar U wordt uitgezien als naar een hemel die ons wacht:
Jezus Christus,
die zich als brood voor de wereld heeft geschonken.

Toen de wereld Hem niet meer aanvaardde,
zijn stem niet meer gehoord mocht worden,
zijn genezende aanwezigheid verdwijnen moest,
heeft Hij ten afscheid brood genomen, ...

INSTELLINGSVERHAAL

Dit is de kern van ons geloof:
Zijn dood gedenken wij, zijn opstanding belijden wij,
zijn toekomst verwachten wij.

Wij bidden,
open ons hart
voor de vragende aanwezigheid van mensen,
open onze ogen,
opdat wij het zoeken van mensen zouden zien,
open onze oren,
opdat wij het diepste verhaal van mensen zouden horen.
Geef dat wij ons zo bewust mogen worden
dat breken en delen het geheim is van samenleven.

Zo komen wij op het spoor van Jezus,
die mensen doet opstaan uit onmacht en verlamming,
en bouwen wij mee aan een wereld
waar ruimte is voor iedereen,
waar mensen met elkaar de weg van het leven gaan.

Wij bidden voor hen
die een stuk levensweg met ons zijn meegegaan,
voor hen die op ons rekenen,
voor hen die naast ons staan en ons bemoedigen.
Wij gedenken ook hen van wie wij afscheid hebben genomen;
ook al zijn zij gestorven,
zij blijven tot ons spreken en ons inspireren.

Beziel ons met uw Geest,
boetseer ons tot mensen voor mensen,
evenbeelden van uw zorg om alles en allen.
Maak onze handen vrij
en leer ons brood breken, wereldwijd;
leer ons hoop schenken
aan de mensen van nu en morgen.

Geef dat het zichtbaar is dat wij uw mensen zijn,
levende wezens van tastbare liefde,
van voelbare toekomst, van een levende God.

Door Hem en met Hem en in Hem zal uw naam geprezen zijn,
Heer, onze God, barmhartige Vader, in de eenheid van de Heilige Geest,
hier en nu, en tot in eeuwigheid. Amen.

Onze Vader

Richten wij ons vol vertrouwen tot onze God,
de Vader van Jezus Christus,
dankzij wie wij bidden mogen: **Onze Vader...**

Vader, Moeder van alle schepselen,
Herder en Behoeder van mensen,
wij danken U dat wij uw kinderen mogen zijn.
Laat ons vreugde erin vinden
als wij proberen te leven voor U,
voor elkaar, voor al wat U ons hebt toevertrouwd.
Dan zullen wij mogen uitzien
naar de definitieve wederkomst van Jezus, Messias, uw Zoon.
Want van U...

Vredeswens

Heer Jezus,
U hebt uw apostelen en leerlingen opgeroepen U te volgen
en te leven zoals U:
met aandacht en liefde voor elkaar
en zonder vrees te streven naar eerbied en gerechtigheid voor elke mens.
Daarom was uw eerste wens toen Gij zijt verschenen aan uw leerlingen:
vrede zij u.
Moge dit ook vandaag uw Woord zijn aan ons:
De vrede van de Heer zij altijd met u.

Lam Gods

Communie

Lied: ZJ 776 Leven in overvloed

Stem die ons roept, Vader die draagt,
Rots van vertrouwen aan mensen gewaagd.
Herder die hoedt, niemand verloren,
ieder als beeld van uw liefde herboren.

**Woord van God is wat Hij doet:
Hij geeft leven in overvloed.**

Mensen gegeven, getrouw aan elkaar,
verbonden voorgoed in dat oude gebaar:
brood om te worden, wijn om te delen,
wij dragen uw kracht om de wereld te helen.

**Woord van God is wat Hij doet:
Hij geeft leven in overvloed.**

Handen geopend voor iedere nood,
geloof zonder daden geleidt naar de dood.
Geloven is doen wat de woorden beleden,
geloven is werken voor recht en voor vrede.

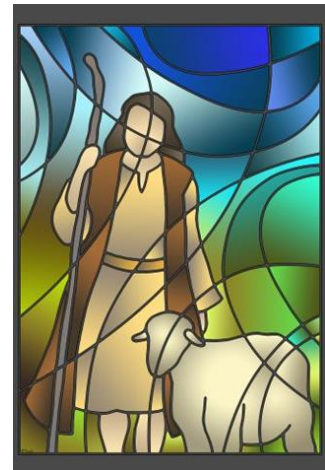
**Woord van God is wat Hij doet:
Hij geeft leven in overvloed.**

Slotgebed

God, Herder en Hoeder van ons leven,
de weg, die U ons hebt gewezen in Jezus van Nazareth,
geeft zin en vruchtbaarheid aan ons bestaan.
Verzamel ons steeds weer rond zijn bevrijdend Woord
en leer ons Hem volgen elke dag opnieuw,
want Hij is en blijft onze Leidsman
voor tijd en eeuwigheid. Amen.

Zegen en zending

Zoals een herder voor zijn schapen,
had Jezus, de Mensenherder,
oog en hart voor de mensen.
Die zorg en aandacht wil Hij met ons delen.
Die zorg en aandacht moge ook de onze worden.
Door Hem gehoed en geweid mogen wij behoeders worden
van elkaars welzijn en vrede.
Door zijn Geest vervuld mogen wij herders worden
voor de mensen rondom ons.
Daartoe zegene ons de algoede God
die is + Vader, Zoon en H. Geest. Amen.

Dessertje:

Zouden niet alle deuren heilig moeten zijn.
Deuren die bescherming bieden aan de weerloze
Deuren die de vluchteling behoeden
Deuren die niet ingetrapt mogen worden
Deuren die de vreemde gastvrij ontvangen.

Zouden niet alle deuren heilig moeten zijn.
Deuren die weet hebben van barmhartigheid.
Deuren die opengaan voor de ontheemde
Deuren die brood aanreiken aan de hongerige
Deuren die niet kijken of je christen of moslim bent.

Zouden niet alle deuren heilig moeten zijn.
Deuren van huizen, scholen en gemeenschapshuizen
Deuren waar mensen aankloppen met hun vragen
Deuren waar mensen veilig hopen te zijn
Deuren die nieuwe ruimte aanbieden.

Deuren die in mijzelf zitten
Deuren die ik kan openen
Deuren die drempels naar de ander verlagen
Deuren van hoop die angst en wantrouwen ontgrendelen.
Is mijn deur heilig, heilzaam voor wie aanklopt?

